

Predstava Preročišče kot bazen radikalnih in novih idej

Avtor: Neža Mrevlje

V pestrem programu sodobnega plesnega CoFestivala, ki pod sloganom Vseh lepih reči je enkrat konec spušča odrske zavese, se je bilo mogoče udeležiti tudi zdravilne predstave z naslovom Preročišče.

"Saj mi ne bosta prerokovala?" sem ob začetku zdravilnega srečanja nekoliko v strahu vprašala **Hermana Kasidiana**. "Prerokovanje je tako ali tako absurdno," mi je odgovoril in že je pogovor stekel naprej, teme je ponudil koncept projekta. Govorili smo o percepciji časovnih kategorij, predstavi, ki to še ni in hkrati je, ter o vlogi raziskovanja v umetniškem procesu in življenju. A to je bil šele začetek srečanja, ki je postal dogodek, izkušnja, pogovor, ideja in akcija.

Preročišče je srečanje in zdravilna predstava, o kateri sta avtorja in izvajalca brat in sestra, **Barbara Novak** in Herman Kasidian, zapisala: "Preročišče jemljemo kot bazen najbolj radikalnih idej. Kako brati nekaj, za kar še nimamo jezika, razumevanja, podob, teles, diha, pogleda? Tu se raziskava začne." V družbi tarota, vilinskih kart, zdravilke Barbare in plesalca ter koreografa Hermana.

Karte kot ogledalo resničnosti

Dogovorili smo se ob 9. uri zjutraj v Kinu Šiška, lahko bi se kjerkoli in ob katerikoli uri. Tako je bil zasnovan projekt, šlo je namreč za srečanje zainteresiranega, teh je bilo po besedah Hermana

med festivalom kar nekaj, in izvajalcev. Začelo se je, ko je Barbara po mizi razporedila tarot karte, ki smo jim zastavili želeni vprašanja. Pogovor se je šel svojo pot, dogodek pa je ne glede na vnaprej določeno formo začel dobivati svojo enkratnost, neponovljivo vsebino. Na dan so, če jih brez pojasnjevanja in izrezane iz konteksta le za vtis na hitro nekaj natrosimo, prišla občutenja in razmišljanja o deloholičnih užitekarih in različnih posameznikovih ritmičnih delovanja in s tem povezanim principom, ki izvira sicer iz plesa butoh, a je izjemno uporaben tudi v življenju, kot pravi Herman. Kot je zapisal v enem izmed svojih haikujev, ni pomemben cilj, ne rezultat, ampak korak.

A če smo natančni, se je pretresanje stanja, kot Preročišče imenuje Barbara, začelo takoj, ko smo s plesalcem in koreografom ter zdravilko trčili skupaj. Še preden se je pred nami razprla zastavljena forma in še preden so naše zrcalo postale karte. V trenutku, ko smo spregovorili o izhodiščih projekta.

"V sedanost umeščamo to, kar je realno in za kar mislimo, da je mogoče izpeljati. Prihodnost je prostor, v katerega lahko projiciramo najbolj radikalne ideje, ki si jih niti še ne upamo povedati ali jih niti še ne moremo čisto zaobjeti. Gre za bazen najbolj radikalnih idej, ki niso obvezujoče. Iz tega izhaja tudi Preročišče. To je iskanje možnosti in potencialov," pojasni Herman.

Barbara Novak

Herman Kasidian

Gre za skupno pretresanje stvari, reševanje dilem in iskanje načinov, kako do sebe in situacij vzpostavljati potrebno distanco, lahko povzamemo Hermanovo nadaljnje razmišljanje o projektu, v katerem vidi tudi potencial za neko bolj plesno ali gledališko obliko, ampak ne v smislu nastopanja, saj gre za dokaj intimni dogodek, še doda. In res je, gre za pogovor, ki ga sicer poznamo iz druženj z najbližjimi prijatelji, s to razliko, da nam v tem primeru odgovarjajo karte. Te usmerjajo pogovor. Prav to skupno razmišljanje in iskanje odgovorov, pojmov in konceptov, prav ta element skupnega ustvarjanja pa je tisto, kar dogodek usmerja k temu, kar razumemo kot predstavo, še dodaja plesalec.

Vse je lahko igra, vse je lahko resnično in vse dovoljeno. Je to predstava brez gledalcev ali so udeleženi v pogovor hkrati tudi drug drugemu gledalci? "Pravzaprav so in smo (o)gledalci," se v tistem hipu spomni Herman. "Gledajo te karte, sam pa spremljaš ter soustvarjaš, si ogledalo in si gledalec," navdušeno nadaljuje Herman, saj smo skozi pogovor ravnokar sooblikovali nov pojem, ki dobro opredeljuje to, kar se udeleženi v Preročišču dogaja. Prišla sva do točke, v kateri je nastala nova ideja in ki je delovala na nas tudi po tem, ko smo se razšli. Herman o tem konceptu zagotovo še razmišlja, prav tako Barbara in jaz. Učinek je bil tako dosežen – Preročišče je sprožilo izmenjavo izkušenj in generiranje idej ter hkrati postalo izkušnja.

Foto: Jani Božič